

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2017 r. – Google i Alphabet/Komisja**(Sprawa T-612/17)**

(2017/C 369/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Google Inc. (Mountain View, Kalifornia, Stany Zjednoczone) i Alphabet Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: T. Graf, R. Snelders i C. Thomas, lawyers, K. Fountoukakos-Kyriakakos, Solicitor, R. O'Donoghue i D. Piccinin, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 czerwca 2017 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia o EOG (AT.39741 – Google Search (Shopping));
- tytułem żądania ewentualnego, w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, uchylenie nałożonej na skarżące grzywny bądź obniżenie jej wysokości;
- w każdym razie, zasądzenie od Komisji kosztów poniesionych przez skarżące w związku z tymi postępowaniami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż Google, grupując wyniki wyszukiwania produktów (Product Universals), faworyzował własną porównywarkę cenową.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja poczyniła w zaskarżonej decyzji błędne ustalenia faktyczne. Ich zdaniem Google wprowadził zgrupowane wyświetlanie wyników wyszukiwania produktów celem poprawy jakości, nie zaś – przekierowania ruchu konsumentów do swej własnej porównywarki cenowej.
 - Skarżący podnoszą następnie, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji naruszenia prawa stwierdzając, iż przetwarzanie wyników wyszukiwania produktów w odmienny sposób niż wyników wyszukiwania ogólnego skutkuje faworyzowaniem, podczas gdy nie dochodzi tu do żadnej dyskryminacji.
 - Skarżący twierdzą wreszcie, że w zaskarżonej decyzji naruszone zostały wymogi prawne, według których należy oceniać przedstawione przez Google'a obiektywne uzasadnienie wyświetlania Product Universals.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż Google wyświetlając zgrupowane reklamy produktów (Shopping Units) faworyzowała własną porównywarkę cenową.
 - Skarżące podnoszą, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji naruszenia prawa stwierdzając, iż przetwarzanie zgrupowanych reklam produktów w odmienny sposób niż wyników wyszukiwania ogólnego skutkuje faworyzowaniem, podczas gdy nie dochodzi tu do żadnej dyskryminacji.
 - Skarżące podnoszą następnie, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji naruszenia prawa uznając, iż dzięki porównywarkę cenowej Google'a reklamy produktów w Shopping Units są bardziej zyskowe.
 - Skarżący twierdzą wreszcie, że w zaskarżonej decyzji naruszone zostały wymogi prawne, według których należy oceniać przedstawione przez Google'a obiektywne uzasadnienie wyświetlania Shopping Units.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż rzekomo mające znamiona nadużycia zachowanie wywierało wpływ na wyniki wyszukiwań prowadzonych przez konsumentów za pomocą wyszukiwarki Google'a.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie wykazała tego, iż to zachowanie zmniejszyło ilość odwiedzin agregatorów przez konsumentów korzystających z wyszukiwarki Google'a.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie wykazała tego, iż to zachowanie zwiększyło ilość odwiedzin przez konsumentów porównywarki cenowej Google'a.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji naruszyła prawo stwierdzając, iż rzekomo mające znamiona nadużycia zachowanie może mieć antykonkurencyjne skutki.
 - Skarżący podnoszą, że w zaskarżonej decyzji dopuszczono się błędu ze względu na zawarcie w niej, pomimo braku przeprowadzenia aktualnej analizy rozwoju sytuacji rynkowej, spekulacji na temat potencjalnych antykonkurencyjnych skutków stosowanej praktyki.
 - Skarżący podnoszą następnie, że Komisja w zaskarżonej decyzji nie uwzględniła w odpowiedni sposób ograniczeń konkurencji ze strony platform zakupowych.
 - Wreszcie skarżący podnoszą, że, nawet jeśli analiza sytuacji konkurencyjnej miała by się ograniczać do agregatorów, Komisja nie zdołałaby wykazać w zaskarżonej decyzji antykonkurencyjnych skutków przyjętej praktyki.
5. W piątym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa uznając stanowiące konkurencję pozacenową podnoszenie jakości za zachowanie mające znamiona naruszenia.
 - Skarżący podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji w błędny sposób uznała podnoszenie przez Google'a jakości ogólnego wyszukiwania za mające znamiona nadużycia użycie efektu dźwigni.
 - Skarżący twierdzą następnie, że Komisja, pomimo niespełnienia określonych w prawie wymogów, zwróciła się w zaskarżonej decyzji do Google'a o udzielenie agregatorom dostępu do jego innowacyjnego produktu.
6. W szóstym zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się w błędu przy nakładaniu grzywny.
 - Skarżący twierdzą, że grzywna ta nie została odpowiednio uzasadniona, gdyż Komisja przedstawiła nową teorię, przyjęła, iż zachodzi dany przypadek ze względu na przyjęcie zobowiązań i z góry odrzuciła środek zaradczy.
 - Twierdzą one też, że Komisja dopuściła się błędu przy obliczaniu kwoty grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2017 – Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-624/17)

(2017/C 369/52)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) wdrożonej przez Polskę w odniesieniu do podatku od sprzedaży detalicznej, notyfikowanej jako dokument C(2017) 4449, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.